

[Bertel Dahlgaard.]

ret udviklede, navnlig bestemmelserne vedrørende de to års overgangstid, men det radikale venstre er selvfølgelig rede til fortsat drøftelse af disse enkeltheder i udvalget. Hertil vil jeg gerne føje i tilslutning til det, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen sagde, at vi i udvalget nøjere må overveje de tilfælde, hvor en skatteydere indtægt falder stærkt, fordi vedkommende på grund af alder eller særlige forhold må opgave det hidtidige erhverv. Vi må her søge at nå frem til et tilfredsstillende resultat.

Jeg vil gerne til slut understrege, at der er een ting, som jeg må anse for at stå fast, og det er dette, at der i indeværende folketingsssamling gennemføres en nyordning, der stort set fører til den lempelse af beskatningen af indkomststigninger, som den af os oprindelig foreslåede trediedelsregel tilsigtede.

Alfred Jensen: Den kommunistiske gruppe tiltræder, at der må en løsning til af de problemer, som det foreliggende lovforslag omhandler. Det er jo ikke længere folk med forretninger, der har sådanne indkomststigninger, at det indvirker generende på det kommende års skat. Det er praktisk talt sådan, at alle generes af indkomststigningen, når indkomsten skal opgøres, og når skatten skal beregnes og senere, når den skal betales. Derfor er det klart, at trangen til at få en løsning her er større, end den nogensinde har været.

Vi ved godt, hvad årsagen til disse besværligheder er udover det, der allerede er nævnt om indkomststigninger. Det er, at skattebyrden er altfor stor, og at progressionen virker urimelig hård på mellemindkomsterne. Her burde man naturligvis, når man diskuterer problemer af denne art, også diskutere skattens størrelse. Det forstår jeg man gør i skattereformudvalget, men det sker jo ikke her i dag. Her diskuterer man kun dette lille spørgsmål, som er et stort problem for skatteyderne. Jeg ved ikke, hvor meget man når ved at diskutere det isoleret. Det forekommer mig, at det er for lidt, man får ud af det.

Jeg er iøvrigt enig i, at den måde, hvorpå man bedst løser dette problem vedrørende beskatning af indkomststigningerne, er gen-

nem en afskaffelse af skattefradragsretten. Jeg er ikke enig med det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Han siger, at der ikke her i tinget er et flertal herfor. Jeg mener ikke, man kan sige dette med sikkerhed. De drøftelser, der har været foretaget her, har nemlig ikke klart vist, at der ikke kan blive et flertal for afskaffelse af skattefradragsretten. Jeg har før gjort opmærksom på, at den store socialdemokratiske gruppe er tilhænger af denne regel om afskaffelse af skattefradragsretten og ligeledes den kommunistiske gruppe, og også retsforbundet har udtalt sig på en sådan måde, at det under visse omstændigheder kan tænkes at ville gå med dertil. Såvidt jeg forstår, er den tanke, at skattefradragsretten afskaffes, heller ikke fjern for det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen. Derfor forekommer det mig, at man også bør tage dette moment med ind i overvejelserne. Det forekommer mig helt urimeligt, at man ikke tog repræsentanter for de to grupper med ind i udvalget, for at man kunne få konstateret, om der ikke kunne skabes et flertal for at få skattefradragsretten afskaffet. Det forekommer mig netop ved løsningen af dette spørgsmål at være det eneste rationelle.

Hvad nu de forskellige projekter angår, som vi hidtil har set, har de ikke just tiltalt os, fordi det forekommer os, at de hjalp dem, der var relativt bedst stillet, hvorimod de med de små indtægter, der iøvrigt lider hårdest under skattetrykket, ikke havde nogen mulighed for at få fordele deraf.

Anderledes med det forslag, der foreligger her. Det synes os ret tiltalende, og vi vil da støtte dets gennemførelse, hvis ikke man kan nå frem til det ideelle, at skattefradragsretten afskaffes. Vi er opmærksomme på de svagheder, der er ved en sådan ordning, nemlig, at det vil virke omvendt, når man kommer i situationer, hvor der er tale om dalende indkomster. Jeg ved ikke, om noget sådant kommer til at foreligge i den nærmeste fremtid for befolkningen i almindelighed. I de seneste år er det gået opetter, og meget tyder på, at det vil det fortsætte med en tid endnu. Men der er adskillige, der alligevel ser deres indkomst gå ned. Der har været meget på de gamle, og det er ligegyldigt, enten det drejer sig om dem, der skal gå over på pension, eller dem, der